

רק אלס חסר ה' כי זה ה' תלוי סוד הדין כטוע שהוא סוד ה"י על א' שהוא דין:

אח"כ יכוון להעלות ג' ד"י' בכריאה ע"ד הנ"ל ויאמר ג"פ באי כלה וכוון שעולים שם ג' ד' נמלאו בכריאה ו"ג ספי' כמנין בא"י כלה ע"ד מ"ש במלת הבר. גם וכוון אל ג' היות דע"ב סג' מ"ה שהם י"ג אותיות ע"פ ע"ד הנו' במלת הבר. ובקובץ ארס א' מלאתי כי מיצירה לכריאה עולים תחיל הו"ת שזיכרה ע"י ו' שמות היוצאים מן ו' אותיות אהיה יהו הנקרא במרגלון בכריאה וחס ג' אותיות מלד מין ו' מלד שמאל ואות ה' אחרונה דאריה באמלען והם כדמיון ו' קני מערה שכולם מאירים כנגד האמלעי והם חג"ת מלד זה וחס"י מלד זה ומאירים ענן המל' שהיא ו' באמלען. וכך יכוון שאות א' ואת ו' שהם חסד ויסוד יביטו באמלעית ויאלו משם ב' שמות הויה פשוטה מאות א' ושם א"ל מאות ו' ועל ידיהם יעלו חסד ויסוד דיצירה ואח"ך ה' הדין שהם גבורה והוד יביטו באמלעית ויולאו ב' שמות מן ה' ראשונה הויה בניקוד אלהים ומן ה' ב' שם אלהים וע"י יעלו גבורה והוד דיצירה. ואחר כך ה' ודין שהם ת"ת וגלגל יביטו באמלעית ויולאו ב' שמות מן יוד ראשונה מלפ"ך ומן ו"ד ב' מלפ"ך וע"י יעלו ת"ת וגלגל דיצירה. ואח"ך ה' האמלעית שהיא מל' תולדות שם י"ה אדני וע"י עולה מל' דיצירה (ג' אח"ך תכוון להעלות ג' דיצירה ע"י שתאמר ג"פ באי כלה והנה ג"פ י"ג עולה ע"ל שהוא סוד יהו דמילוי אלפין השולט בעולם היצו' אח"ך תכוון להעלות הכריאה לאצו' ע"י שתאמר מזמור שיר ליום השבת והנה להעלות הג"ר תכוון ברא"ת טוב להודות שהוא ט"ל י"ג לכל א' וע"ד הנו' ג"פ הבר. ולהעלות הו"ת תכוון בת"י ליהו"ה שהוא הויה דמ"ה דאלפין ויש בה מ"ב אותיות כטוע ואחר כל הכוונות האלו יכוון לקבל שפע קדוש מן האלק עלמין דנקפין וטולין מן בינה ואלו האלק הם סוד ו' מרגלון הנו' היוצאים מן ו' אותיות אה"ה יהו' שהם בכריאה הנק' יוס השבת והם עולים בנימט' חתמ"ט ועם הכוונה שתכוון בטבילה ג' אל שם אהיה דהדין שהוא בני' קני"א הרי אלק וע"י כ"ו יזכה האדם לתוספת נר"ן בשבת. האמנם ב' בחי' הם הא' היא הנק' תוספת שבת ואינה שבת עצמה והוא מה שמקדים להיות בע"ש בעת קב"ש כנו' ואז המל' דאצו' נוסרת מאחורי ו"א וזאת עמו פכ"פ בזהו המקום שהוא כנגד מה שהיה עמו באחוריו אבל אח"ך בהכנסת שבת ממש א' מתעלים נה"י דו"א דאצו' בתח"ת שלו ואז המל' לוקחת מקומה. **אח"ך** תבא לביהק ותהטף בליית ותקף השלמן כמבוא' אללנו ע"ש והנה תסדר השלמן ב"ב ככרות כנגד ב' ויין שבמלוי וחי' ותסבבט שהוא דוגמת הכריאה ותסבבט בלוד המקוף לכל המידות והאמר מזמור שיר ליום השבת ואח"ך תקרא ד' פרקים הראשונים ממסכת שבת שיש בה כ"ד פרקים כנגד כ"ד קישוטי כלה ולמחרת וגם לערב במנחה יגלים הכ"ד פרקי' קודם העודה ג' ותאמר באי כלה מימין באי כלה משמאל באי כלה מן האמלע שבת מלנחא שהיא מקבלת מן ג' אבות וג"פ באי חס בני' יהו' במלוי אלפין ומחברו עם השבת שהוא אות ה' אחרונה:

אח"כ תסתכל באור הנר אשר ברצו עליו להדליק נר של שבת ויו הטעה שתכוון בעת ההתבונן בו הנה טוע כי שם א"ל אדני הוא במל' הנק' נוק' והוה כהיומה בימי החול אבל כאשר תעלה למע' במקומה אז יהי' לה שמו' אחר"י יתר מעולי' והכל יהי' כפי מעלת המדרגות אשר תעלה בה וזכור הקדמה זו לכל הפרטים שנבאר בענין יוס שבת כמה שיטיים משתנית וכמה מדרגות עולה. והנה עתה שכבר יש תוספת קדושה של שבת כג"ל א"כ מוכרת הוא שהמלכות עלתה איו מדרגה למע' ממקומה והנה השם שיש לה עתה הוא זה כי שם א"ל הנ"ל שהיה פשוט עתה נתעלה במילואו ועתה נקרא בשם אל"ף למ"ד אדני' וכל זה הוא בני' נ"ר וכבר ידעת כי נר שבת רומז במל' ולכן תכוון כי זה עתה המל' נק' בשם הנו' העולה בני' נ"ר ואח"כ תכוון כי ענין נר הוא חיבור ו' שמות יהו"ה אה"ה יהו"ה אלהים יהו"ה אדני' כי כל זה בני' נ"ר. ללע"ד ששמעתי ממורי ז"ל כי ב' בוני' אלו הנו' במל"ת נ"ר הם סוד ב' נרות של שבת הנו' בס"ה שריכוין להדליק ב' נרות בליל שבתוהם הם סוד זכור ושומר ויכוין בזו המזוה כנלע"ד:

ופ"א שמעתי ממורי ז"ל דרוש אחר בענין נר שבת וזהו כי הנה ארו"ל הדלקת נר בשבת והענין הוא כי ב' נרות הם א' בחי' וא' בחי' והנה נר שבת היא ברא' הנקרא אהיה שהיא בני' חובה ולכן נר שבת הוא חובה ולא רשות. ועתה נבאר ענין נר כי הנה הפסוק אומר כי נר מזוה ומורה אור והנה נר הוא בחי' ג' יחודים הא' הוא יחוד יהו"ה אה"ה וסב' הוא יחוד יהו"ה אלהים והב' הוא יחוד יהו"ה אדני' וכל אלו השמות הם בני' נר. גם דע כי בחי' נר הם בחי' רמ"ח אברים של המלכות כד אתכלילת בב' דרועין דכדורא ואז נק' נר בני' כס"ה כפ' תרומה בענין בריה דר' ספרא והנה בני' ד' מיני שלהובות כנגד ד' אותיות הויה כנו' כס"ה פ' בראשית בענין תמחא דשלהוביא דנראו כו' והנה ב' הגוין המוכיח ודבוקים עם הפתילה הם מושגות אל חוש העין וגררותו אצל הב' העליוני' עסמרות מחוש שפין ואין מהותם וענינם מושג וד' שלהובות האלו הם נק' מזוה שהוא וכו' נר שבת בינה ומלכות עולה בני' כס"ה פ' בראשית כו' כי ב' אותיות הא' שהם י"ה נתעלמו ותחלפו בב' אותיות מ"ל כנו' אצל ב' אותיות אחרות שהם ו"ה נשארן בגילויים במקומם וזהו ד' אותיות מזוה וחס' כי נר מזוה ט' כי ד' שלהובות הנה הם בחי' ד' אותיות מזוה והנה ב' נרות הם כנ"ל והם בינה ומלכות וכו' נר שבת בינה ומלכות עולה בני' ת"ק כמנין האותיות הנעלמות ממילוי שם שדי אותיות י"ן ל"ח ו"ד בני' ת"ק כטוע ואותיות שדי ענמם הפשוטות הם סוד ב' שמות אה"ה הא' במילוי וידין קס"א והב' במילוי הדין קני"א ושניהם בנימטר"י ש"ב ועם ב' השמות אה"ה הנו' הרי שדי וסוד זה נרמז בפסוק בין שדי לין והענין הוא לרמזו כי כל החיבורים והיוונים האלו הם ע"י הסוד הנק' שדי' בין למעלה בין למטה שהוא כבינה או במלכ' אלא כי שדי' שבבינה ההוא רפ"ה ושדי' שבמל' הוא בדרג' ולכן פ' בין שדי' לין שהוא בדרגה רומז אל הבינה שאינה כ"כ גבורות קשות:

דרוש א' ד' בענין ההפך שיש בין תוספות שבת לשבת עצמו ומהו נבאר ההפך שיש בין קדושת הנמשכ' הנק' חוס' שבת שהוא בעת קב"ש ועדיין לא קדש היום כי אחר שקדש היום והוא ליל שבת נגמור או הוא קדושה שבת ממש ואינה נק' חוס'. והנה שמעתי ממורי ז"ל פ"א כי בקב"ש עולות ג"ר דעשיה במקום ג"ת דיצירה וכעז"ז בשאר העלמות וכפ"ז נמלא כי המלכות דיצירה ושל כל עולם ועולם חזרה בע"ש עם ז"א. ופ"א שמעתי ממורי ז"ל כי ג"ר דעשיה עולות במלכו' דיצירה והיא נשארית שם עמהם בסוד הדין שערור מחרבב בחיים ומחויק אח בשרו כנ"ל ועד"ז בכל עולם וכפ"ז נמלא כי בקב"ש כל המל' הם אבי"א ואחר בין השמשות שכבר הוא ליל שבת נגמרה אז המלכות שבכל עולם חוזרת פכ"פ עם ז"א שצדקו עולם אמנם וכו' הדין היא בבחי' נקודה קטנה תחת ה' הסוד ועומדת עמו פכ"פ וזה נעשה מעצמו שלא על ידינו אלא מכח קדושת שבת עצמה שכבר הוא ליל שבת ואח"ך ע"י תפילותיו בליל שבת נגדלת ונעשית פלגו' כמ"ש בע"ה. ונלע"ד לומר סברא אחרת אמלעית והוא כי בני' עולמות בי"ע אפשר שיהיה קך שג"ר דעשיה יעלו בג"ת דיצירה והמל' דעשיה תחזור פכ"פ בסוד נקודה קטנה תחת הסוד כנו' וכו' בקב"ש וכן הענין ביצירה וככריאה אבל בעולם האצו' אי אפשר להיות קך לפי שכל עליית ליל שבת אינו אלא במוק' בלבד ולא בדכורא כנ"ל בדרושים שקדמו ואף הנוק' דאצו' אינה עולה עד היות ליל שבת ממש א"כ נמלא כי בעולם האצו' המל' שבת היא העולה אחר שהוא ליל שבת ממש נגמרה ועומד בסוד נקודה תחת הסוד פכ"פ:

דרוש ב' ו' על הנו' והנה שמעתי עוד דרוש אחר ממורי ז"ל ובו יתבאר כל הספיקות הנ"ל באר היטב וזה ענינו. הנה נתבאר לעיל בהתחלת דרוש ענין קב"ש בשדה וע"ש כי יש דברים הפכיים היפ' מוכחן דרוש עוד נתבאר כי ליל שבת נק' שמור ע"ש הנקב' שהיא העולה בליל שבת אבל ז"א אינו עולה בלילה אבל עכ"ז יש לו הארה יתירה בליל שבת ואע"פ שגם היא בחי' עלייה לו אינה נק' בשם עלייה כמו שיתבאר וזה ענינו הנה:

הגדרות (וביאורים): א) ז"ל כה' תלוי כי וכן מלאכי אה"כ כס"ה. ב) א"ש הנה בדרושים נתבאר יותר אלו הו' שמות והם מולקט עם הדרוש הא' וזה סדרן [פי' סדרן כסדר הכאס. [ע"ש] הויה. א"ל. והויה בניקוד אלקים. ואלקים. מלפן. משפן. י"ה אדני עבלי. פירוש דבריו בדרושים אלו היינו הדרוש הקודם ד"ה ועתה נבאר לך איך יולאים הו' שמות ודרושים זה שאנו בו ודרוש דלקמן דרוש א' בענין ערכית ליל ש"ה דף ס"ט ע"ד ד"ה דרוש א' ככל אלו המקומות ביאור פירושים סדרם והכאס כסדר הנו"ל והם מולקט עם דרוש אחר פירוש הנסר לקמן ס"ח פ"ג ד"ה ענין קדים דשם כתב באופן אחר הויה הויה מלפן יה אדני מלפן אלקים אל וכוונתי דע"ס נפל שם ולזה כתב אלו א"ש וזה סדרן וכן כתב שם בדרוש ג' בהגהת הר"מ ליל ס"ט וז"ל הויה אל הויה אלקים מלפן מלפן יה אדני כנו"ל ט"ל. וכן סודר הרש"ש ז"ה"ה כיוונת קב"ש דווקא כסדר הכאס כנו"ל. אבל כסדרם האמיתי שלהם כסדר הו' פסוקות הגמ"ס נה"ס כסדר ז' כרבות של העמידה וכן בק"ש כפ' יצית ולכשת יצית הם סדר הוה הויה מלפן יה אדני אל אלקים מלפן. ש"ס: ג) כעפ"ה הנוסח שנחמנות ערב שבת בטבילה: ד) פש"ה ש"ע משער השבת: ה) עיין מו"ח דכ"ד ע"ב: ו) פש"ה ש"ס:

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמי' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דו"א מבחי' הפנימיות שבחסד כנו' ובבחי' זו נקרא עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדבדושים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעלה נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכין כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דו"א שנעשו לה עתה משם מוחין מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעויות מסתפרא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויכולו הב' יהיו בחגי' ו' אח"כ בויכולו הנה"י שחזר בחכ"ד כמ"ש במקומו בע"ה:

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכין כי עתה נכנסין ב"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דו"א מד' א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכין כי עתה מאירים חג"ת דו"א בתפוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החג"ת מלוכבים טוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמצא כי הטוק' איינה עולה עתה ממש בחג"ת אבל עכ"ז היא מקבלת הארבע מהם בתפוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היכולו תכין שהם בחג"ת דו"א ונמצא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חג"ת נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון מורר סומק וירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו לביל שבת:

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חג"ת דו"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחכ"ד וחכ"ד עולים בל' דללס דו"א וחכ"ד דבריאה עולים בנה"י דו"א דא"י וכן כל המדרגות שהחתיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חג"ת של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דא"י לעלות בחג"ת דא"י כדי לקבל הארבע מהמוחין שלה אשר הם בחג"ת ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וחזר ענין זה:

והנה עתה לביל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארבע של המוחין שלה העומדים בחג"ת יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכת מעיין א' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנקרא' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמצע עכ"ז יורדת הארבע ממש אליה לכן היא חזרת מעיין ז' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הג' של הקדוש מקבלת הארבע מני"ד דו"א ע"ד הגו' בחג"ת וז"ס מה שצריך לקבל הכוס בב' ידיו כמבואר אלטו וע"ש:

כוונת הקדוש שאחר העמידה תכין ממש ע"ד ב' הקדושים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יו"ה אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף ה"י יו"ד ה"י יו"ה והנה הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז'ל ואחר כך תאמר מזורר לדוד ה' רועי כו'. כונת הקדוש האחרון תכין בז' ע"ד כל ג' הקדושי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' רי"ח ותכין כי ע"ל ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם יו"ד יו"ה יו"ה הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכחת לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה בזה הברכו האחרון לקבל ביהוד תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' א"א שתקבל תוס' הגשמה בפרוס סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' ביהוד. תוס' הרוח והגשמה. **אח"כ תלך לבינת** ובכניסתך לבית האמר בקו"ר ובשמחה יתירה שבת שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דו"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היולאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דאימא הנעשים מוחין ב"א ונ' אחרונות הם נה"י דו"א הנעשים ג' מוחין בטוקב' וחזר כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שדע כי כפי מליאות התפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר הפי' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יתבארו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדבורא ששם יורד הו"א ה' ונ' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הטוק' ועושין ג' מוחין מנה"י ענמם הגז'ל שהם ג' ברכות ראשונות:

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בתפלת המנחה. עוד אודיעך ענין ח' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' תפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובתפלת המנחה לא נתקן לאומרו וטעם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בתפל' ערבית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הטוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובתפל' שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בתפלת מוסף ובחזר' כל אותם התפל' הם כדי להעלו' את הטוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא' ז"ן שוין בקומת' ועומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו התפי' הנו' אלו אומרי' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעלה כדי שיטמח בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דא"א כמ"ש במקומו ויקו' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מו"א ובעלה השמחה היא בלחות התפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דתפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מדת החכמה הנקרא' קדש והו' אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של תפילת ערבית' תכין כי עד עתה היטה המל' בבחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דו"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו' דו"א ונמצא כי תכלית התפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שדדווג עם יעקב:

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה ואל' אחר העמידה ואל' על השלחן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו לביל שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל נודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג' אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבחך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דו"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דו"א אבל הענין הוא זה ובו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דו"א עלו למעלה ושאר המקום פנוי וחלל במקומו' ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפנוי נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אבל איננו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראוי לזריע' ונק' מקו' תחום שבת כמבוא' באורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למקו' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם הוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקל' שאין בו יסוד וגם איננו ראוי לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' ממש ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפנוי שהי' ביהודה בחפי' נה"י דו"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' החי'ו'

בקול רם

הגהות וביאורים: (א) פי' יעקב הנקרא ז"א: (ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: (ג) וזהו שמרי שבת שאינו בני ישראל משתיים הוונג מחול בשבת. פס"ח: (ד) א"ש אולי חסני שבתפלת המנחה מהו ג' הראשונים וסוף ומטה ודוד ולכן אין אלו מוכיחים בתפלת המנחה ההתחלה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד: (ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"ו: (ו) פי' הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הסדר גרם לעיל בשורה הקדמות נקרא שביעית מספרא דילה כו': (ז) פי' בברכ' את ד' המבורך יש י"ו אותיות ובברוך ד' כו' יש י"ד ס"ה ל"ה. פס"ח פי"ו משער השבת: (ח) וזהו שמרי שבת שאינו בני ישראל משתיים הוונג מחול בשבת. פס"ח: (ד) א"ש אולי חסני שבתפלת המנחה מהו ג' הראשונים וסוף ומטה ודוד ולכן אין אלו מוכיחים בתפלת המנחה ההתחלה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד: (ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"ו: (ו) פי' הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הסדר גרם לעיל בשורה הקדמות נקרא שביעית מספרא דילה כו': (ז) פי' בברכ' את ד' המבורך יש י"ו אותיות ובברוך ד' כו' יש י"ד ס"ה ל"ה. פס"ח פי"ו משער השבת: (ח) וזהו שמרי שבת שאינו בני ישראל משתיים הוונג מחול בשבת. פס"ח:

די אמו = חגיית
גם ימין וגם שמאל
נחיי - רגליים

ליל שבת ענייניו ל' (=חגיית)
ומחר יקבל סי

די אמו עשו כלי דמיי' ביסוד דנקי'
די ארץ עשו כלי דמיי' דאמו

חיותה חלק ומגשוק יריה **והרמז** בזה הוא כי בן ז'א נושק די
אמו בכל ליל שבת. וסוד פטעין הוא כי הנה בימי החול אין לז'א
רק בחי' מוחין פנימים מבחי' נה"י דתבון' והס סוד ל' דללס דתבון'
(א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז'א בחי' המו' המקיפין שהס
סוד ל' דללס דתבון' שהס בחי' ג' אמלעיו' המו' דילה אשר הס
ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עמה עד שם **ונושק אותה**.
והוא יואחז לברן נבאר ענין הנשיקה שנוהגים לנשק ע"ג הידיים
מה ענין זה **ד' ע' כ'י הגבו'** הס הנקרא מנלפ"ך והס עומד' ביסוד של
הנקבה . וחמנט שורש מ'אחותה הא' הוא יב' בזה' אלצבט יד
שמאל' כי ה' אלצבט יד ימין הס חסדים ושורש כל הגבורות
האלו הוא למעלה בזה' מולאות הפס והס ח'ך ולשון וגרון וספה
ושניים עבה כ"ב אותיו' אחפ"ס בומ"ף כו' והנה ג' חלוק' עבה
הס ד' אותיו' והס אחפ"ה בומ"ף גיב"ק יב' חלוק' עבה הס ה'
אותיו' והס דפ"ל"ת ופס"ך והס סוד ה' חסדים וה"ב וכאשר
הארס נושק בפיו ע"ג אלצבט' ה'ד גורס להשפיט ולהסיר משרש'

אשר שם עבה אל ה'ה' אלצבט'. ואמנט סדר הנשיקה הוא שהקטן
נושק יד גדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסברך מן הגדול
לכן נריך שבת' יגרוס הקטן ביסוס ומיחוק גבו' הגדול הזה
ע"י הנשיקה כ"ג ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המברך
אח הקטן. **יג'** נבאר ענין נשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן
הגלות שחן הוונ שלס אז אין ז'א יכול להזדווג עם נוק' בבחי'
היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנט הוא נחית
מדרכה דיל' לתחא ונושק ידי המלכות להמתיק את הגבו' אשר
בזה' אלצבטויה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשס היא
מעלת לו מ"ג נ' אשר הוא נריך אליהם בסוד אור החורר אבל
בהיות המלכות למעלה צבינה בסוד ד' על ז' כודע אז היא
יורדת וטשקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד
במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודת'
דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה
שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו
הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חב"ת דז"א בנ' מוחין
שלה ואז נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל .
ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו ה' הנה היא מקבלת הארה בנ'
מוחין שלס גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין
קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והס המאיריס בנ'
מוחין דילה עתה סו' וגמאל כי עתה בזה' הסעודה של הלילה כיון
שהיא מקבלת מג' מוחין דריש"א דז"א אשר בסיומס הוא הפה
דז"א וגמאלה המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועס
יות שיהא עומד' עדיין למטה צנה"י דז"א עכ"ז משס מלמעלה
יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא
כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

ענין הג' סעודות דשבת . ואמנט ענין הג' סעודות דשבת
אבארס לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעוד' והאכיל'ו
האלו הס סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג
נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתה פיה בו' בחי' זיווג
העליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביאור אדרת
האיונו. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה
מינה וסס בסוד הלשון עבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לח'ך
שהס חר"ב עבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזונים בסעודת ליל
שבת. ובסעודת שחרית דשבת אז ז'א ג' מזדווג זיווג עליון בתוך פיו
מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים בסעודה התיא'. ובסעוד'
המתנה אז ז'א עתיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה

וביה ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים וניזונים בסעודה התיא'. והנה
ענין אכילה הסעודה ותחינתה ד' ע"י ל"ב שיניים עבה האדם
נבאר בסעוד' החול וע"ש. אח"כ תקיף השלחן פ"א דרך ל' ימין
בשתיקה אבל מה שכתובין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו'
בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהם ועתה תכיון להתמך

אליה בחי' אור המקיף דנה"י דז"א אשר בויכולו הא' קבלה
מא"פ שלהם כדוגמ' קבלת שבת בשדה שבתחילה בשדה עלתה
בחי' ענינו' נה"י דז"א אלא שסיה בבחי' אר"פ של החי' ענינו' הוא
ואח"כ באתה לבית ה' והקפת השלחן לשמך אור המקיף של
החי' ענינו' הנה"י ז' ואח"כ תקח בידך ב' אגודות הס וכמ"ש רז"ל
במ' שבת פ' כמה מדליקין על ההוא גברא דרביה רבי' תרין
אמלאי אסא ורואהו רשב"י ור"א בנו בלאחס מן המערה ואמרו
חזי כמה ישראל זירין במצות כו' וקחס בין ב' ידיך ימנית
ושמאלית ותחברס יחד ותברך עליהם בורא עלי בשמים ואח"כ
תריח בסס. ז' ואח"כ תחזור לנקיף בהס את השלחן פ"ב בשתיק'
ותכוון עתה להמשיך אל המל' הארת אור המקיף של בחינת
חג"ת ג' אמלעיו' דז"א אשר בויכולו הב' האירו במוחין שלה
אלא שסיה מבחי' אור הפנימי עבהס גמח' פנימי' חב"ת ממש
שהס בחי' הנשמות כודע. ועתה היא בחי' אור המקיף שלהם
מבחי' פנימיות חג"ת ממש שהס בחי' הנשמות ומשס מאירין
עתה במוחין שלה ולכן הקפה הואת הב' היא בהרה כי ההדס
רומז בנ' האבות כודע. והס סוד חג"ת דז"א מבחי' אור המקי'
כנו' ואמנט הכוונה שכתובין בעת שתרית בב' אגודות ההדס
תתבאר למטה אחר ענין דסעודת הלילה וע"ש כי סס
נבאר כוונתו. ואמנט היות' ב' אגודות הוא לרמוז אל ז'ין ה'
ולכן אחר שתרית בהס תאמר תיכף זכור ושמור בדיבור אחד
נאמרו לרמוז סוד ז'ין המתחברים יחד ונק' זכור ושמור כנו'
במס' שבת שטעס ב' אגודות הס א' כנגד זכור וא' כנגד שמור.
ודע כי פעס אחר שמעתי ממורי ז"ל כוונה אחרת וזו היא . כי
בהקפה הא' תכיון כנגד אור המקיף של חג"ת דז"א המאיר באור
מקיף דנה"י ובהקפה ב' תכיון כנגד אר' מקיף דחב"ד ז' הראש'
דז"א המאיר באור המקיף דנה"י והא' נראה יותר ט' עיקר :
דרושא' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד יא'
וענין הקידוש הוא להמשיך אר"פ מג"ר יב'
דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משס ולכן נקרא קידוש לפי
שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנק' קדש כודע כי
כל בחי' מוחין נק' קדש בסוד הסכמה ופברט מוחין דז"א. ואמנט
היה נריך עתה להקיף השלחן פ"א כדי להמשיך בחי' אור המקי'
דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק אר"פ
שלהם בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא
מקיף אל המוחין עלילאין דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנט מאליו
נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת א"פ הוה דמוחין דז"א
אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס
היין בידך צננה הידועה שגבאר בעזרת השס יתברך ובה
נמשך אליה אר"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא
אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היואל מפי עליון דז"א
וכודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"מ וע"י הכנת הדיבור נעשה אר'
המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי
זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור
הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשכיין א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה
וכזכור הקדמה שנתבאר לעיל כי הנוקב' איננה עומדת רק צנה"י
דז"א בלבד אבל בהיותה שס למטה היא מקבל' הארת ז"א אף
מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב'
הכנות הנו' ונתחיל בענין הכנת יג' שמעשה בתחיל' תקבל הפוס
מוולת' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקוהו בבחי' בב'
ידיך גם שניהם ותכוין אל מ"ש עתה והוא שכתובין להמשיך יד'
מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכוין כי אתה
בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש
שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משס ולמטה כנו' ובתחילה
תכוין כי ג' ידים הס יד הגדולה היא צימינאל ויד החוקה בשמאלא
ויד רמה באמלעיותיה שהס סוד חב"ד נמשכין מוא"ל אל נוקב' ותכוין
כי ג' הידיס אלו הס סוד ג' שמות י"ה י"ה פשוטים כודע
כי כל מוחין דנוקבא הס משס י"ה ותכוין כי ג"פ י"ה הס כג'
מ"ה

גבורות וביאורים: א) היא נגד החוזה. פ"ח: ב) ס"א ומשס היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנח"י: ג) חו"ה דק י"ד פ"א ונקי"ד פ"ב ד"ה ומס"ה: ד) ל"ב ח"ת תיחא אס יב' ברורין שבת שהוא אב מלכיה. אחר ששון עיין בס' אחת לישקב דק"ב שבתה ז' ה' תיבת הנכנסת ליתא כנ"י: ו) ח"מ מסיפק אני בחי' שאין לו הדס חס יפשה הקפה שניה זאת יבנל בצרכיה הרינו לא נחמשתקף לי שיכיר כי היטוהו להשלים הברכות בשבת בריח וז"ש: ז) סוד כונת הריח מיוספת כפסוק ריה יתווח וכו' ח"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשה כבר סונו לריח יתווח אשה לר': ח) ח"מ ל"ב ולע"ד ישקב ורחל שמקבלים מן חג"ת הסס אבל כשאר הסעודות יכוון וז"ן: ט) וכפ"עה כוחכ שני הכוונות ואינו מכריע: י) ספ"ה פס"ו משער השבת: יא) ז"ל ספ"ה כפ"ד משבת מורי ז"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"מ משער ואח"כ יושב וטועם מן הכוס של קידוש והיה יתנה להשאר מעט יין בכוס הקידוש ויכנסו כנח"ו בסוד אספר שכן להשאר ברכה עכ"ל: יב) ח"מ דע סוד גדול כי גם טוהו כי לז"מ אלא שיש קנה שינוי ואשוררך עליהם: יג) כנח"י ליתא מלת הכנת: יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהנה. פ"ח:

שבת אל המל' והיא האוכלת סעודה זו כגיל' אבל אינה מקבלת הארה זו אלא באמצעות ז"א כי הוא הוא המקבלת תחלה והוא טומאם אח"כ אל"ס. ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק כשם בחי' פה (ו) ולכן עתה בלינה שהיא מקבלת מן הפה ד"א לכן יש סעוד' ממש ואינו על ידי תפלה כאשר ההמשכות והעלויות וכן הוא ג"כ בכל סעודות דשבת כמ"ש בכל סעודות דשבת במקום הראוי

לה. ופעם אחרת שמעתי ממו"ל בענין מספר י"ב לחמים כי הגה הם י"ב כנגד י"ב גימין או כנגד י"ב חוורתו דרישא דאריך או כנגד י"ב תיקוני דיקנא דא"ח וכולם יורדים עד היסוד ומה שהיה תמולה מספר י"ב שהם ג' היות שבהם י"ב אותיות ומעט

שם כמנין לחם שהם ג' היות הגה עתה בדרתם אל היסוד נעשים אותיות מל"ח כאותיות לח"ם. והענין הוא שהם בחי' ג' הנבדלות הנמתקות אשר ביסוד שהם ג"כ בחי' ג' היות כמנין מל"ח ואז מתמתקים יחד ג' הנבדלות עם ג' החסדים וכן ה' המיתוק סוה הרוחו הגבו' כי בתחלה היו מרים כבוד הדינים הקשים ועתה נהפכו לטעם המלח. אשר נהפצל מהם קלת מריחותם. וא"ל מורי הרב משה אלשיך נר"ו כי שמע ממו"ל כי ביום שבת כונה זו תהיה בעולם האצילות ובימי החול ג"כ תהי' כונה זו אלא שבהי' בעולם היז' (ה) ואינו לא שמעתי זה וממה שנבאר ב"ב לחמים דסעודת שחרית נרא' כי ליל שבת הם י"ב גימין ויום שבת הם י"ב חוורתו ובמחנה שבת הם י"ב תיקוני דיקנא כללג"ד :

וההזור לענין א' בענין סדר י"ב לחמים כי תכוין עד לחמי' שמלך ימין שהם ב' ע"ג ב' הנה הם ארבעה אותיו' והיה אחת אבל ב' לחמים התחתונים הם שני ההי"ן שהם הנקבות וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות ו"ו שהם הזכרים כי הזכרים הם למעל' והנקבות התחתים וכע"ד ד' לחמים השמאלים הם הויה אחרת ב' ע"ד הגו' ממש (ט) ותכוין כי ב' לחמים האמצעים הסמוכים ללד ימין הם סוד ב' אותיות ו"ה' על ה' והב' אמצעי' הסמוכים ללד שמאל הם ב' אותיות ו"ה' על ה' וילא' ע"ל של ברכת המזו"א או תקח ב' לחמים העליונים שבד' אמצעים ותחבר שניהם בב' ידך וב' שולי' הלחמים יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים מב' לדדיו שלהם יהיו פן זה מזד ימין ופן זה מזד שמאל ואז יתראו כאלו הם לחמים נעשו לחם אחד ובו ב' פנים מב' לדדיו ויהי' כדמיון לחם הפנים שבמקדש ותכוין כי הלחם שבד' ימין הוא אות' א' של הויה והלחם שבד' שמאלך אות' ו' ותבדך אז ברכת המזו"א ובה' של המזו"א תכוין אל א' עילאה ובה' של הארך תכוין במלכות ובמלת לחם תכוין בחי"ם. גם במלת לחם תכוין אל הלחם הגו' שהוא בחי' י"ג גימין הג"ל ואח"כ תבצע מן הלחם הימני שהוא כנגד אות' א' של הויה כנו' והוא כנגד התקנה אשר משם נמשך הזמן המעולה מכל השאר ותבצע ממנו תחלה שיעור כזית ותאכלנו אתה ותכוין שהכזית הזה הוא כנגד אות' א' של הויה שהוא הו"א ואח"כ תבצע בליטעם ב' כשיעור כזיבה ותתן לאשתך ותכוין שהיא כנגד אות' ו' אחרונה של ארז' שהוא בערך דו"א ותכוין שיתחברו וישבו עם **יאהרנהיה** (י) ואח"כ תבצע ותתן לשאר בני הסעוד' היושבים שם וכוס' סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המזו"א וכונה האכילה ושאר פרטים האחרים אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נתבאר לעיל קלת כוונת שבה ואמנם דרך קצרה תכוין כי הגה עתה אתה אוכל מן הארה הנמשכת מן פה דו"א וממ' שבו ומן ל"ב נתי' חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שנים אשר בפיר' וע"י אתה עומן ולעטם המאכל וכבר נתבאר ענין כוונת חמינת השנים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכונת דבות :

ואהר האכילה הי' נוגע מורי ז"ל לומר פומון אחד בקול נעים והוא ז"ל תיקון ג' פומונים מיוחדים ע"ד חכמת האמת בכל פרטי הכונות של שבת פומון אחד לסעודת הלילה ופומון אחד לסעודת שחרית ופומון אחד לסעודת מנח' וזה נוסח פומון

הנחות וביאורים : (ח) עיין אמל"י דף ק"י ס"י ל"ו : (ב) א"ש ט"ו כי לתעלה כתבנו שם באהיק מ"ח אותיות. ל"ל כי לתעלה פירי כהיה דידון וכלן כהיה דההין (אכ"ח) ועתה מלאחי כ"ה כן כס' אהבת ד' : (ג) א"ש וכו ביאורו של דבר כי ר"ת של תיקון הוא א' ר"ת של ד' היות הם ד' יודין וסם מ' ור"ת של יק"ו הוא עשרה הרי ג"א. וכן ס"ח כל תיקון הוא ה' וד' היות של ד' היות הם כ' ו' של ס"ת ק"ו הם א"ל והנה ל"ח הנזכר הם כ"א אותיות שיש בשם ארזי פסוק ומילוי ומילוי המילוי כסוד ועתה יגדל כ"א כה ד' : (ד) עיין תו"ת ד"ר ע"א ודק"ד ע"ב ד"ה ו"מ"ה הרב : (ו) פס"ח סו"א משער השנה : (ז) נראה פסוק כונת רבינו דלון סוס שיש זמן לאכול רק בזמן שטולין יתקור' וז"ל אל קרוב הפה. וכלל ש"ק יתקור' הם בחינת דו"א קרוב אל הפה וכן ביום אחר התפלה וז"ל הנדולים כהג"ד דו"א ויקרא סעודה דע"ה שהם כהג"ד דו"א וקרובים אל הפה דו"א כנגד לקמן. וכן בסעודת המנחה ו"א עולה בחינת דריקנא דא"ח והוא קרוב אל הפה וכן בחפלת שהריח דחול יתקור' עולים בחזרת העמידה בחינת דו"א קרוב אל הפה. ש"ס : (ח) וכפ"ה יש ג"א בעולם הכריאה : (ט) ג"כ וד' לחמים האמצעים ג"כ הם הויה אחרת שלישית ע"ד הנזכר ממש ותכוין ט"ו : (י) עיין אמל"י דק"ב ע"ב שאלה ז' ימיין תו"ת דף מ"ח ע"ב ודס"ד ע"א ודע"י ע"ב ודק"ט ע"ב :

יהא רעוא מן קדם עתיקה קדישא דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא דיתמשך טלא עילאה מנינה למילא ריש' דז"א והטעם לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברבו ומדוא דכולא. ויתמשך מן קדם ע"ה דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא רעואת חגא וחסרא ורמתי בנהירו עילאה וברעוין' ומירו עלי ועל כל בני ביטי ועל כל ישראל עמך ויפרקנא מכל עקתין בישין דיייתן לעלמא יוזיין וייהיב לנא ולכל נפשתיא חגא וחסרא ורמתי ומ"י ארביי ומוזגי רויתו מן קדמיה אכ"ר א' :

ובר"ל יכוין במלת טלא לטל יחק ובה"ה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ט"ל אותיות והב' טללים האחרים כלולים בו (ג) ובטל דשחרית יכוין באברהם ובט"ל אותיות שם בד' היות עסמ"ב וב' טללים האחרים כלולים בו. ובטל דמנחה יכוין ביעקב ובשם יה"ו במילוי אלפין שעולה עלוב' טללים האחרין כלולים בו. ואלו הג' טללים בני' הם ק"ו וכוללם הויה"ה וההי"ן שהוא ב"ן ושם אדני' בני' ק"ו כמנין ט"ל ג"פ. ור"ת של שלשה כוללים הללו עולים בני' ג"א וס"ת הם בני' א"ל :

וקודם הנטייה יאמר התקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא דתותא דמלכא קדישא התקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא ד) דחקל תפוחין קדישין וז"א וע"ה קאחייין לסעודא כהדה: **ובשחרית** יאמר דא היא סעודתא דע"ה וז"א וחקל תפוחין קדישין אהין לסעודת כהדה ובמנחה יאמר דא היא סעודתא דז"א וע"ה כו' (ה) אח"כ תטול ירך ורךך שבעת שתננב ירך וכשפיה שתברך עני' תגביה ב' ירך וקופית למעלה כנגד ראשך מב' לדדי ראשך. גם יהי' כ"ז משומד :

ועתה נבאר הכונה הגה ענין נטייה לאכילה נחבאר ענינה בענין נטי' לאכילה דימי החול אמנם מה שמוסף בזה עתה הוא כי הגה שם נחבאר ענין הנטייה שהיא העלאת הידים כנגד הראש להעלותם אל מדרגתם הא' שהיו משתמשין במקום ראש והנה עתה להורות כי הנוק' מקבל' הארה ע"י הידים העלויני' דז"א מן תלת מוחין דילי' ברישיה לכן תגביה ירך עד כנגד ראשך וגם לסיבה זו לריך לברך ברכה זו משומד לפי שהיא למע' כבוד המוחין דז"א ונדע כי עלמא דדכורא כל עובדו משומד ולכן עתה אשר כונתך להעלות את הנקבה וליתדא עם בעלה לריך שהי' משומד. גם בכל נטייה מג' סעודות דשבת לריך לקיים ב' הדברים הגו' שהיה משומד ושיגביה ידיו עד כנגד ראשו :

ענין השלחן ראינו למו"ל שהיה חושש ומקפיד מאד והיה לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבבית המקדש גם (ו) בענין הלחם המסודר עליו לריך לזיאר לשים בכל סעודה י"ב לחמים על השלחן כנגד י"ב חלות לחם הפנים ותסדרם כסדר זה ו' לחמים מזד ימין השלחן וו' מזד שמאל השלחן והי' הימני יהיו ג' ע"ג ג' וכן בלד שמאל והג' שבד' ימין יהיו מונחים כעין סגול וג' העליונות מונחים עליהם וכן בלד שמאל חוה סדרן נמלא' כי בלד ימין השלחן יש ד' לחמים ב' ע"ג ב' כזה ° ° ° ° וכן בלד שמאל ובאמצען יש ד' לחמים אחרים ב' ע"ג ב' ° ° ° ° כזה אלא שהשנים מופסקים מן השנים האחרים ורוחו ואוירי ביניהם כי הב' האמצעיים שהם זו ע"ג זו הם קרובים לשני חלות הימנים והב' האמצעיים האחרים קרובים אל ב' חלות השמאלים. וענין זה נמלא' מפורש בביאור בס"ה באמרים דכ"י. והיותם י"ב לחמים הטעם הוא כי הגה עתה בסעודה זו מקבלים הארה מן הי"ג גימין דשערי דברישא דא"ח וכבר נתבאר אללנו כי אותם הי"ג גימין הם בחינת ג' היות ובהם י"ב אותיות והיתירה היא הגימא הכוללת לכל הי"ג גימין אבל שרשם אינם אלא י"ב ולכן כנגדם הם י"ב לחמים ובחי' היותם ג' היותם שמשפרם ע"ה לכן הם נקראו בחי' לחם שגם הוא בני' ע"ה. באופן שתכוין להוריד הארה מן ג' היות שהם בני' לחם ומכל אותיות שבהם נעש' לחם אחד והויה אחת כנודע. ומשם נמשכת סעודה זו לדיל

עצמה. עיין מה שרשמתי לעיל על העמידה ד"ה להמשיך אור מיחוד וכו'. והנה הקפה זו הא' היא בלי הדס והקפה הב' היא היא בהדס, והגם שגם בהקפה הא' נמשך נה"י דחג"ת דפני' וחג"ת דחג"ת דחיצו', י"ל שהעיקר הוא הפני', ובנה"י דחג"ת דפני' לא ניכר הוראת ההדס לא כן בהקפה ב' שהיא בחג"ת דחג"ת דפני' שגם בפרטות הוא חג"ת. וזה מה שרמז רז"ל בלשונו שאמר בשה"כ על הקפה הב' ועתה הוא וכו' פני' החג"ת ממש וכו'. ויש לשאול לכאורה מדוע יש לקחת ההדס רק כאן ולא גם בויכולו הב' שגם הוא בחג"ת דחג"ת וי"ל. עוד יש לשאול מה שלא היה צורך בכאן ליחוד הנז' בויכולו דעמידה. ולזה י"ל שהיחוד ההוא מספיק לנה"י לתת מוחין דיעקור"ר בין פני' בין מקי' ששניהם מהנה"י כ"ג פשוט.

כוונת הריח (כ"ג ע"ב)

אח"כ יקח וכו' בין ב' ידיו. פשוט שהוא כטעם נשיקת ידי אמו עיין לשון שה"כ ד"ע רע"ג ורע"ד. ומ"ש כללות וכו' נפש, בפתח עינים דף ע' ע"א כתוב אח"ז בסוגריים, ואפשר כי הם בחינת גבורות דב"ן. וכן הוא בסידור כת"י (ח"ב עמוד 263), ובתרו"ח דף כ"ה ע"א ישנה ג"כ לגירסא זו ובלי סוגריים. וסדר הכוונה נראה אפשר שהיא כך: להעלות כל חלקי העשיה כלומר חלק הגבו' שהגיע לעשיה שהם יעקור"ר הנק' נפש נוק' דז"א והם גבו' דב"ן ורמוזים בתיבת ריח שהוא קודם שהגיע לז"א שהוא חוטם בחי' יצירה וידוע שהם היו אצל ז"א ומשם ניתנו לנוק' ועתה מעלים אותם לז"א. והריח הזה שעלה לז"א יכנס הוא עם גבו' דז"א עצמו שהם גבו' דמ"ה המתפשטים בה' מקומות שיתקבצו ויכנסו כולם לתוך החוטם מדרך נקבי החוטם בכדי להגיע לשרשם. וזה נרמז בתיבת ניתח והם זו"ן הנק' ז"א וידוע שהחוטם הוא בחי' ז"א. ובהגיעם לשם מתחילים להתמתק (עיין שה"כ דע"ב ע"ד). ומשם עולים עד המצח

ועוד שהגבו' דימין גם הם מהשמאל, נמצא שהם ביד שמאל והם בב' הידים, ועיין ש"ש ז"ל על שה"כ הנז"ל אות כ"ט. גם נראה לנשק הימין ואח"כ השמאל ולא להיפך.

תקל תפוחים קדישים

(כ"ג ע"א) **ויאמר** דא היא סעודתא דחת"ק. ובשחרית דא היא סעודתא

דע"ק. ובמנחה סעודתא דז"א וכמ"ש כל אחד במקומו (בדף מ"ב ע"א ובדף מ"ג ע"א). ובשה"כ מבואר הטעם לקריאתם בשמות הללו. ושם בד"ע ע"ג בסעודת הלילה כתב וז"ל, ולכן נק' סעודתא דמטרוניתא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזונת מתוך פיו דז"א עכ"ל. ומזה נראה שהסעודה נק' ע"ש הנשפע ולא ע"ש המשפיע.

ובסעודת שחרית כתב בדע"ד סוע"א וז"ל, כבר עלו ז"א ורחל נוק' עד כתר דאז"א ממש ונמצאים שניהם עומדים תחת א"א והם עתה אוכלים סעודה זו מן א"א ולכן סעודה זו נקראת סעודתא דע"ק עכ"ל. מזה נראה שהסעודה נק' על שם המשפיע ולא ע"ש הנשפע. ולעומת זה בסעודת המנחה כתב בדע"ה סוע"ד וז"ל, ז"א עולה עתה עד דיקנא דע"ק במזל העליון בחזרת תפילת המנחה ושם הוא מקום הפה דעתיקא ומשם אוכל ז"א בסעודה זו מפומא דע"ק ולכן צ"ל תחי' בקור"ר דא היא סעודתא דז"א כי המלכות איננה עולה עמו רק הוא לבדו כנ"ל עכ"ל. ומזה נראה שהסעודה נק' ע"ש הנשפע ולא המשפיע. ולק"ד נראה לומר שבודאי הסעודה תקרא ע"ש בעל הבית שהוא בעל הסעודה המשפיע כסעודת שחרית, אמנם כלילה נקראת ע"ש המל' כיון שהעליה בלי"ש הוא לנוק' ולאפוקי ז"א אומרים חת"ק. ולהיפך הוא במנחה שז"א אוכל והמ' איננה עמו ולכן נקראת על שמו לאפוקי המל', זה נראה אפשר לפי פשט הדברים. ואמנם עיין תרו"ח (שצ"יין עליו הפת"ע ז"ל) די"ד ע"א ע"ש בדב"ק זיע"א.

(שם) **בהקפה** א' בהמשכת מקי' נה"י דפני', כנגד מה שנמשך בעמידה

כוא בפתיחות דל"י ולי"י מ"י צמודה צקדמת
עניו וז"ל צבחה על נטיי כ"א צל"א דז"א
דב"י דל"י ידע"ה סתתת"ה יעו"ה ח"כ
ז"ל מכו סתת"ה מזל"י :

תשובה מ"י צב"ר צנוס סוד נטיי צל"א
דלנות כל"י וכו' כוא מדבר על
נטיי דל"קל"כ ולא נטיי דסתרות. ומ"י צמודה
דנטיי צל"א דז"א דטע"ב כוא מדבר טו נטיי
דסתרות סגן עסקנו מהחלת הסתנה ע"ה כי
מק צט"ה ומזה הק"ב נטיי דצנה כ"א
כ"י סתת"ה דל"כו זמן כמ"י צמודה צנוס
סעודת סתרות דיוס סצ"ק. מבר"ה"ג סד"ה
ז"י :

ר"א) שאלה כחוצ צט"כ"י (דטי"ב ז"א)
צענין סעודת ליל שבת וז"ל
וקודם הנטלה יאמר לתקינו סעודת"ה וכו' דא
כ"א סעודת"ה דתקל ספוחן קדוסיין וז"א וסתיק"ה
קדו"ה לתיון לסעוד"ה צב"ה. ובשחרית יאמר
דא כ"א סעודת"ה דסתיק"ה קדו"ה וז"א ותקל
ספוחן קדוסיין לתיון לסעוד"ה צב"ה. ובמנחה
יאמר דא כ"א סעודת"ה דז"א וצ"ק ותקל ספוחן
קדוסיין לתיון לסעוד"ה צב"ה ז"ל כי צמודה
כר"י"ג צנוס סעודת"ה צנת סד"כ"ו צספר "צניכו
בן יכ"ו"כ" (דטי"ג ז"א) לא כוא כיוס כלסון
לנ"ה סעודת"ה ח"י כי יאמר דא כ"א סעודת"ה
דתקל ספוחן קדוסיין צסעוד"ה צ"י כי יאמר
דא כ"א סעודת"ה דטי"ק. צסעוד"ה ג"י כי יאמר
דא כ"א סעודת"ה דז"א. ולא כי סעוד"ה למה
צנה מלסון צכ"י ?

תשובה צ"ר עמד ט"ז כר"ה זכ"ה צב"ה
"ר"ב סכל"ס"י ח"ד בקו"ס סוד
וכ"ס (כ"י ז"ג) וז"ל אבר גאלת ע"ד לתקינו
סעודת"ה צטמעה ממני שאון להזכיר צכל
סעוד"ה לל"ה כטי"ך לה דוק"ה דכ"יו צל"כ
לאמר דא כ"א סעודת"ה דתקל ספוחן קדוסיין
ונ"ה לאמר סיוס כחצו צסידור"ה וסתיק"ה
וכ"י לתיון לסעוד"ה צב"ה ולח"ה צמעה צספר
הצנוס של ה"ר"י כחוצ כ"י סעוד"ה סנד"ס
סתי"ס וסתיק"ה וכו' :

דע כי לנח"ה כ"כ מנכ"ה מקוד"ס עמה סני"ס
לומר סעוד"ה סני"ס ככחוצ צ"ה סכו"ה
לך לת"כ צ"ה ליד"ה סידור ר"יו כר"י"ג ז"ל

וכ"ה סעוד"ה סעוד"ה סני"ס וצכל סעוד"ה יאמר
כטי"ך לה דוק"ה וכתת"ה לעו"ה"ק ט"ז לדעת
מנכ"ה סתת"ה צב"ה אל יכ"ץ וכת"ה סכ"ס
טוב"ס כפי סידור כר"י"ג זכ"ה וכן כוא מפרש
צמודה ר"ב יכ"ץ ז"ל ולומר"ה ח"י"ג דצט"כ"ו
מפרש סעוד"ה סני"ס כ"י ס"ל לכר"י"ג ז"ל דצט"כ"ו
כי ככנות כ"י צל"ה"ה חוסי"ף מדעמו סיוס
כ"י כפי סגור צ"ו הנמל"ה כחוצ צסידור"ה
לכל לעולם כר"י"ג כ"כ כחוצ לפנוי כך מכת"ה
ר"יו מבר"ה"ו ז"ל עכ"ד וע"כ כיון דר"יו
כר"י"ג ז"ל סעוד"ה סעוד"ה כ"כ מ"י צמודה דקפ"ד
סל"ה לאומר"ה וי"ב צ"ה ע"ס לכו"ן לכמ"ה
ולכמ"ה"ל"ס צב"ה כי ולכך ג"כ לנח"ה נכ"ה
סל"ה לומר סעוד"ה סני"ס דל"ה יכ"ה לל"ה ספק
כ"כ ז"כ כלל גדול י"ס לנו צט"ה"ס כאל"ה סכ"ס
סיומ"ה צנוס ט"י לא שות"י"ג עכ"ד"ק וכ"כ
צספר בן ח"ה ח"י סנה סני"ס ס"י צל"ה"ס (לוח"ג)
מכ"ה כר"י"ה מבר"ה"ו ע"י זל"ה"ה כוכ"י"ג וכו"ה"ה
מכ"ה"ה ר"י :

ר"ב) שאלה כחוצ צט"כ"י (דטי"ב ז"א)
וז"ל כניין ג"י סעודת"ה דצ"ה
וכ"י **צל"ה צנת** מזדווגת המלכות זוג עליון
צח"ך ס"ה מ"י"ב וצ"ה צסוד כלסון סנה סכ"ה
יסוד כמכ"י"ג צין כגרון לח"ך סכ"ס ח"י"ג סנה
ומח"ה"ה זו ח"י חוכל"ס ונח"ה"ס צסעודת"ה ליל
שבת. ובסעודת"ה סת"ה דצנת לא ז"ל מזדווג
זוג עליון צח"ך ס"ו מ"י"ב וכ"ה ע"ד כ"י
ומכ"ה ח"י חוכל"ס צסעוד"ה סכ"ה. ובסעודת
המנחה לא ח"ה ט"ק מזדווג זוג עליון צח"ך
ס"ו מ"י"ב וכ"ה ע"ד כ"י ומכ"ה ח"י חוכל"ס
צסעודת"ה סכ"ה. ט"ק וק"ה דלקמן צט"כ"ו
(דטי"ב ז"א) כי דסעודת"ה סת"ה כ"א דתקל
ספוחן קדוסיין. וסעודת"ה סת"ה כ"א דטי"ק
וסעודת"ה מנח"ה כ"א דז"א יעו"ה וכ"ה ס"ך
כ"י כר"י"ג :

תשובה מ"י צד"ק ע"ה דסעודת"ה סת"ה
דז"א דמנח"ה דטי"ק מדבר עליו
לנח"ה נח"ה"ס צל"ה שנת ממנח"ה. ובסת"ה
לנח"ה נח"ה"ס מ"י"ג וצמנח"ה לנח"ה נח"ה"ס
מטי"ק לל"ה צד"ק ט"י"ג מ"י"ג צטי"ך כחצו
כחצו צצול"ה סעודת"ה סת"ה"ה ט"ק כז"א
כטי"ך ולכן נקראת סעודת"ה דטי"ק ובסעודת
מנח"ה

ואפשר

לייתן טעם למה סעודת הלילה נקראת חקל תפוחין, שאפשר שלא נתקן כליל שבת כי אם כלים החיצו' דמלכות דאו"א עילאין, שכן הוא כחול שכתפילת ערבית נתקן כלי החיצון וסעודת שחרית דע"ק שביום נתקנים כלים הפנימים דאו"א שהם חב"ד ונקרא ע"י ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת בכלל שהם תרין עטרין ודעת המכריע המתחלק בג' פ"ת דחב"ד, וסעודת מנחה דז"א שהם כלים האמצעיים שהוא בחינת רוח ז"א, ושאר הכלים אפשר שנתקנים ע"י שאר המצוות הנעשים בשבת או נתקנים מאליהם בכח סגולת קדושת שבת:

מ"ש מורי הרב ז"ל (דס"ג ע"א) שביום טוב נשארים ו"ק דעשיה בתוך החול ואח"כ ע"י התפילה עולים גם חג"ת דעשיה מתוך ימי החול ע"כ, נ"ל חיים שבא להשמיענו חידוש גדול והוא בהקדים מ"ש הרב ז"ל בספר עולת תמיד* שבחול לוקחים זו"ן שלש בחינות דתבונה דד' שהוא עי"מ, וביום טוב שלש בחינות דתבונה דמ"ם** סתומה שהוא דאו"א*** בערך הכולל, ובשבת ג' בחינת דבינה. נמצא שמה שלוקחים ביום טוב הוא חג"ת הכולל דאו"א**** עוד כתב שם שבראש חודש עולה על ידינו בתבונה כמו שהוא ביום טוב ממילא, וזה שאנו אומרים הוא דוקא בעת המוסף לבדו, ואח"כ (הוא) יורד והנוק' אינה נגדלת כמוהו כי אם חציו, וכ"כ בשער חיצו' שער מ' שבחול אינם עולים כי אם בנה"י דישסו"ת וביום טוב בתבונה בחג"ת שלה ושם רצה לומר הרב ז"ל שאינם עולים ביום טוב באו"א עילאין אפילו ע"י התפלה כי אם בחג"ת דתבונה. וכדי לישב כל המקומות הנראים הפך מזה, נ"ל שכבר תירץ זה מוהרר"ו ז"ל בספר עולת תמיד שבראש חודש עולה על ידינו בתבונה כמו שהוא ביום טוב ממילא, כונתו ז"ל

ס"ג דע"י דא"ק שהם נקראים דיקנא דע"י ולא א"א שהם הפרצופים שלמטה מהם, דוגמא מ"ש מורי הרב ז"ל דע"י ונוק' נקראים בשם או"א, כן בכאן הקרוב אל ע"ב דע"ב וס"ג נקרא בשם ע"י. והתחתון ממנו נקרא בשם א"א, כי כל דברי הרב ז"ל ערכי הכנויים כפי המקום אשר עומד בו. ועל פי זה מובנים דברי מורי הרב ז"ל שכתב בסדר הלימוד דשבועות וז"ל עולים להתקן הביורורים דה' פרצופי כתר דב"ן דז"א ע"י ה' פרצופי ישסו"ת שהוא עתה חכמה דישסו"ת, ומשם להעלותם לה' פרצופי או"א שהוא עתה בינה דאו"א המלוכשים בתוכם וכו', הטעם הוא דלפי פשטן של דברים שרצה להעלים הענין בהכרח לדבר כן, אבל האמת הוא כפי מ"ש במקומות אחרים שעולים להתקן על ידי ישסו"ת המתייחסים אליהם ועל ידי או"א המתייחסים אליהם ועל ידי א"א וע"י ועקודים ומ"ה וב"ן הפנימיים דא"ק וע"ב וס"ג עד ע"י דא"ק המתייחס אליהם, כמו בקריאת שמע ובשאר מקומות ומתחיל להתקן מתחילת העשיה של הכתר עד סוף ע"י דא"ק, זהו בפרצופי הזו"ן, וכן בכל הו"פ, אלא שכל אלו א"ק ואבי"ע דכתר נקרא בהשאלה ובכללות בשם דיקנא דא"א:

ומ"ש בספר הכונות שבסעודת מנחת שבת הוא זווג דחך וגרון דע"י ומשם אוכלים זו"ן, הדברים פשוטים שאו"א נקראים חך וגרון, ור"ל שמזדווגים ע"ב דע"ב וס"ג דא"א דע"י דכל פרט, ומשם נמשך השפע לכל הה' פרצופים התחתו' דכל פרט הנקראים בשם זו"ן, אלא שבכל מקום אנו מתקנים א"ק ואבי"ע דזו"ן דאצילות דכל פרט מהו"פ ושאר פרצופים העליונים ממנו כל אחד עולים הביורורים שלו על ידי הפרצוף שתחתיו שנקרא בן אליו כמ"ש מורי הרב ז"ל:

* עולת תמיד דף מ"ג ע"ב ד"ה "צעמידה".

** תבונה דמ"ם סתומה היא צחינת מלכות דצינה עילאה הממלצת צחינה ד-ד צקוד נשמה, וצינה עילאה נקראת סמ"ך.

*** מ"ם סתומה קורא אותה או"א מכיון שצערך העליונה ממנה הנקראת סמ"ך וצערך התחתונה ממנה הנקראת ל"ם היא אלמנעית - ולכן הוא צחינת חג"ת, וחג"ת צדוקה הדעת הוא או"א ולכן קרא אותו כאן או"א הכולל, שכן אנו עוסקים בפרצופים לכללות השנה.

**** או"א נקראים חג"ת.

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר הסלת ערבית יבנס לביתו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה
שבת שלום כי הוא כותן המקבל את הכלה בשמחה גדולה
 וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו
 ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש
 התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר
 באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרין

אוצר החכמה

סןןךך היח שבה אצבעות יד ימן

ואסשר כי הסתוחות הם חסדים

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

דבין שדגם גבורות דמיה והסתומות

הם גבורות דבין

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיג ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

אח"כ יקף את השולחן דרך ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה

דתיי דצלמי המוחן ובתוכם

צד ימן בשתיקה סעם

אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי

דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דניגוד דרוח דרוח דנישסה דמיה

ובין

דאחיה

אוררך ארור ומברכך ברוך

מלכות יוין להמשיך שפע לפרצו המלכות המזמזמת בנייע.
אוצר החכמה

הקדמת ברכת המוציא

בשבת ישב במקומו באופן שיהיו הב' לחמים האמצעים העליונים כנגדו הא' שכנגד אות י' בימין ויהיה הלחם שעשה בו שתוסי' טבואות אם עיטה והב' שכנגד אות ן' בשמאל ויתבר אתויריהם ביתה ופניהם הוצה ויניח הב' לחמים אלו כנגד אלו העליונים שהם הזכרים ע"ג הב' תחתונים שהם הנקבות כנגד הב' ההין דה ויכוין שישיעו עליהם :

ויברך ברכת המוציא בכונותיו כמו בחיל אלא שבמלת לחם יכוין להמשיך שפע והארה מ"ב אותיות דג' היות ד"ב נימן דשערי דעתיקא אל ה"ב לחמים מכל אות, אל לחם אחד ואו יכוין בכל לחם הויה אי חה בסעודת הלילה אבל בסעודת שחרית יכוין להמשיך השפע מ"ב אותיות דג' היות ד"ג חזורת דעתיקא ובסעודה שלישית מ"ב אותיות דג' היות ד"ג תיקוני דיקנא מכל אות אל לחם אחד :

ובעוד הב' לחמים אלו שבידו מונחים כנגד הב' תחתונים יבצע מלחם הימני כזית סוד יו"ד דהויה ויאכלנו ויבצע בציעה ב' שיעור כביצה סוד ירד דארני ויתן לאשתו ויכוין לחבר ולשלב הויה ואדני יאהרזנהי ואחך יתן לשאי המסובת.

ברכת (י)

כונות פרטיות מב

בת עיין ימין   בת עיין שמאל

יהוה   יהוה   יה אדני יה אדני

זה יוד הי ואוהי   זה יוד הי ואוהי

יה אדני   יה אדני   יה אדני

יהוה   יה אדני   יה אדני

זה יוד הי ואוהי

יה אדני   אדני אדני   גי עין

יהוה   יהוה

זה יוד הי ואוהי   זה יוד הי ואוהי

יה אדני   יה אדני

אחיב יאמר בקול רם דא היא סעודתא דעיק

אחיב יאמר מזמור לדוד
הי רועי לא אחסר וכי
ושמרו בני ישראל עד
זינפש לכלול מדת לילה
ביום ואחיב פסוק אז תתענג
על הי הרומז לסעודה זני

סעודת שחרית כנגד אבריהם להנצל מדינה של גיהנם :

כשיאמר סברי יכוין כי סיר גי יוד היות
היה והיג וכי דסברי היא כי כוללים דחויג
יוד דסברי הוא עשר כוי דעשר היות

כשיאמר מרגן יכוין כי
היא גי רפיח ובין שהם
גי שם דשמע.

כונות פרטיות

מג

יְיָ אֱלֹהֵי הַיָּם וְאֱלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ הַגִּבּוֹר יִשְׁמָע

וְלִהְיוּ מִשְׁמַע מַהֵם לְפִי דַאֲוִיָּא וְלִזְנוּג חֲבִיד דְחַיִּב דְחֵיךְ וְגִרּוֹן
דַאֲוִיָּא דַאֲצִי

יִאֲהַהוּיָהּ חַיִּב דְחֵיךְ אֲוִיָּא עִי

יְיָ אֱלֹהֵי הַיָּם וְאֱלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ הַגִּבּוֹר יִשְׁמָע

וְלִהְיוּ מִשְׁמַע מַהֵם לְפִי דַאֲוִיָּא וְלִזְנוּג חֲבִיד דְחַיִּב דְחֵיךְ וְגִרּוֹן דַּוּיָּא דַאֲצִי
יִאֲהַהוּיָהּ חַיִּב דְחֵיךְ אֲוִיָּא עִי

יְיָ אֱלֹהֵי הַיָּם וְאֱלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ הַגִּבּוֹר יִשְׁמָע וְלִהְיוּ מִשְׁמַע לְנוּ

סעודה שלישית

סעודת מנחה בנגד יעקב להנצל מכלחמת גוג ומגוג ויאמר דא היא

סעודתא דזיא ויכוין לזנוג חביד דחייב דחך וגרון דעיק דאצי

יִאֲהַהוּיָהּ חַיִּב דְחֵיךְ אֲוִיָּא עִי

יְיָ אֱלֹהֵי הַיָּם וְאֱלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ הַגִּבּוֹר יִשְׁמָע

וְיִכוּיָן לְהַמְשִׁיךְ מַהֵם לְפִי דִישְׂרָאֵל וְלֵאחַ הַנְקִי זִיא וְלִזְנוּג חֲבִיד

דְחַיִּב דְחֵיךְ וְגִרּוֹן דַּוּיָּא

יִאֲהַהוּיָהּ חַיִּב דְחֵיךְ אֲוִיָּא עִי

יְיָ אֱלֹהֵי הַיָּם וְאֱלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ הַגִּבּוֹר יִשְׁמָע וְלִהְיוּ מִשְׁמַע לְנוּ

מַהֵם הַמְשַׁע

יכוין להמשיך גי ייה פשוטים וגי ייה במילוי אלפין שהם בגי מולא והם גי

מוחין